

ת"פ 4917/08/14 - מדינת ישראל נגד יהודה דנדקר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4917-08-14 מדינת ישראל נ' דנדקר(עציר)
בפני כב' השופטת שירלי רנר

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אורי גולדשטיין
מפרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

יהודה דנדקר (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יוני נוסבאום

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הצתה לפי סעיפים 448(א) ו-29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק.

על פי כתב האישום במהלך שנת 2014 התגלע סכסוך בין הנאשם לבין חיים כהן (להלן - המתלונן).

במועד שאינו ידוע למאשימה איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו "אני נולדתי על מנת להרוס משפחות ולרצוח ילדים". עוד איים הנאשם על המתלונן באומרו כי יהרוג אותו, ישרוף את רכבו וכי גם אם ישב הנאשם בכלא, אזי כשיצא ממנו יפגע במתלונן, וכשהיה בתוך הכלא ישלח את אחיו כדי שיפגע במתלונן.

2. כשבוע עובר ליום 28.7.14 תכנן הנאשם יחד עם אחיו מאיר להצית שני רכבים השייכים למתלונן. ביום 27.7.14 בשעה 23.10 הגיע מאיר לתחנת דלק ורכש דלק אותו מילא בשני בקבוקים. ביום 28.7.14 בסמוך לשעה 02.00 הצטיידו הנאשם ומאיר בבקבוקים ונסעו מביתם לכיוון בית המתלונן. השניים החנו את הרכב ברחוב בעל התניא או בסמוך לו והתקדמו ברגל לכיוון בית המתלונן ברחוב האדמור מרוזין כשהם נושאים את הבקבוקים.

כשהגיעו לבית הורי המתלונן הבחינו בשני רכבים מסוג הונדה סיויק ורנו קליאו השייכים למתלונן. מאיר שפך את תכולת הבקבוקים על הרכבים, הציתם באמצעות גפרורים בעוד הנאשם מתצפת על המקום. לאחר מכן ברחו הנאשם ומאיר

מהמקום.

כתוצאה ממעשי הנאשם ומאיר אחזה אש ברכבים אשר ניזוקו.

התשובה לכתב האישום

3. בתשובת הנאשם לכתב האישום הוא טען כי הוא והמתלונן היו חברים ולא נתגלה ביניהם כל סכסוך. הנאשם לא איים על המתלונן ולא תכנן ולא קשר כל קשר להצית שום רכב ואינו מעורב בהצתה. לטענתו במועדים הרלוונטיים לאירוע ההצתה שהה כל העת בביתו.

הראיות

4. הראיה המרכזית הקושרת את הנאשם עצמו להצתה היא הודעת החוץ של אחיו מאיר בחקירתו במשטרה (מ/16, תמלול החקירה נ/7), זאת לאחר הודייה בפני מדובב (מ/15). ראיות מהותיות נוספות הן מסרון ושיחות טלפון שמתנהלים בסמוך לאחר האירוע והעדויות לגביהן, עדותו של המתלונן ככל הנוגע לאיומים שהופנו כלפיו מצד הנאשם קודם לארוע, ועדותו של הנאשם עצמו.

א. אמרותיו ועדותו של מאיר

5. בהודעתו במשטרה מיום 31.7.14 (מ/16) מציין מאיר כי ביום האירוע הוא הגיע לבית ונפגש עם אחיו יהודה הוא הנאשם. מוקדם יותר באותו יום הוא קנה שני בקבוקי דלק בשכונת רמות. לאחר שהגיע הביתה, נסע יחד עם אחיו יהודה ברכב של אחיו רנו קנגו בצבע לבן בו נהג יהודה, הם החנו את הרכב ברחוב בעל התניא, הלכו ברגל דרך רחוב רוזין והוא שפך על שני הרכבים אחד מסוג הונדה והשני ירוק שאינו יודע את שמו והדליק את האש עם גפרורים תוך שאחיו יהודה עמד למטה יותר ושמר והסתכל שלא יבואו אנשים. אז הוא ואחיו ברחו כל אחד לכוון אחר. הוא עצמו ברח לכוון רחוב רבי עקיבא ואז בגינה ציבורית פגש ילד בשם חיים שטרית שדיבר בפלאפון וביקש ממנו שיחה לאחיו יהודה. לאחר שהתקשר אליו ויהודה לא ענה הוא שלח לו הודעה בה כתב: "אני בסדר ואני בבית" וכתב שזה מאיר והלך הביתה.

6. כשנשאל האם אותו חיים שטרית התקשר "אליכם" לאחר שהייתה המשטרה הוא מסר כי חיים שטרית התקשר אליו ואמר שהמשטרה "חיפשו אותכם פה ואני אמרתי לו שימחק את האסמס, ולא ידבר מילה וניתקתי את הטלפון" (ש' 91-92).

כשנשאל אם יש אפשרות שעוד מישהוא ראה אותו באחד הרחובות הקרובים לרבי עקיבא השיב כי "לא, אבל יש מצב שראו את אחי אבל לא אותי" (ש' 59).

7. בהודעתו מסר כי הוא החליט לשרוף את הרכבים של המתלונן שכן כעס עליו כי הכניס את אחיו יהודה לפשע ולכן

החליט להתנקם בו וכי הארוע תוכנן כשבוע לפני כן על ידו ועל ידי אחיו יהודה (ש' 25). הוא התעקש כי הוא יזם את האירוע והעיד כי לא רצה לתת לאחיו להצית את הרכבים והעדיף לעשות זאת בעצמו שכן ידע כי יעלו עליהם ופחד שאחיו יסתבך יותר ממנו שכן **"הוא מסובך כבר ככה"** (ש' 50).

כשנשאל **"למה אתה מגן על אחיך יהודה?"** השיב **"כי זה אחי"** ולשאלה **"ולמה אתה לוקח את התיק לבד עליך?"** השיב **"כי זה מה שקרה, כי הוא רק שמר"** (ש' 93-96).

8. גם בדו"ח הובלה והצבעה (מ/17) בו מתאר מאיר את הארוע הוא מצביע על מורד הרחוב ברוזין שם עמד אחיו ושמר שלא יבוא איש.

9. בתמלול השיחה עם המדובב ששהה עימו בתא מוקדם יותר באותו היום (מ/15) מציין מאיר כי אח שלו קודם לכן איים על הבחור כי יתנקם בו (עמ' 4, שורות 35-37), את השיחה שעשה ומשלוח ההודעה מהפלאפון של הילד (עמ' 6, שורות 21-23; עמ' 8, שורות 20-22) וההסבר לכך הקושר את הנאשם לאירוע (ר' עמ' 16, שורות 22-30).

המדובב, המכונה "יבגני" העיד כי לפני שנכנס לתא עם מאיר נאמר לו שמדובר בהצתה והוא היה אמור להוציא פרטים לגביה (עמ' 117, ש' 24-25). הוא תיאר כיצד סיפר למאיר שהוא אסיר בבריחה ונתן לו להבין שיש לו ניסיון וכיצד מאיר סיפר לו שהוא חשוד בהצתה ושהוא הגיע למקום ביחד עם אח שלו והם שפכו דלק על המכוניות. לעדותו נדמה לו שלאח קראו יהודה. מאיר גם סיפר לו את הסיפור עם הילד ממנו ביקש להשתמש בטלפון שלו ומסר לאח שלו הודעה כמו "אל תדאג הכל בסדר איתי". הוא תיאר בעדותו כיצד כשהסביר למאיר שניתן יהיה לעלות עליהם בגלל ההודעה, מאיר תפס את הראש ואמר "אכלתי אותה" וכששאל אותו מה הסיבה שעשיתם את זה אמר שלאח היה עסק עם אותו אחד שהחל לגנוב ממנו קליינטים (עמ' 118, ש' 2-4, ש' 20 - עמ' 119, ש' 8, ש' 18-24). בקשר לאוירה בתא ציין כי "היה סבבה, אוירה מכבדים אחד את השני", שמאיר מאוד היה זקוק למישהוא להתייעץ איתו ונראה עמוס בדברים והוא עצמו שידר לו כי יש לו ניסיון (עמ' 120, ש' 4-8). העד אישר בעדותו כי בהתאם להסכם עימו הוא מקבל בONUS, שמחציתו משולמת לאחר גזר הדין.

10. קודם להודעתו מיום 31.7.14 בה הפליל את הנאשם, נחקר מאיר פעמיים במשטרה. פעם ראשונה ביום 29.7.14 עוד קודם למעצרו, הודעה במסגרתה נחקר ככל הנוגע לגירסת האליבי של הנאשם לגבי ליל הארוע. באותה הודעה (מ/13) מסר כי באותו היום עבד בפיצה בה הוא עובד כל יום מהשעה 12.00 ועד השעה 23.00, אז חזר לביתו באוטובוס לאחר שמכר באותו בוקר את האופנוע שלו. הוא הגיע בערך בשעה 00:00 לשכונה, ישב עם חברים כחצי שעה והלך לישון. באותה הודעה הוא מציין כי עד כמה שהוא זוכר הנאשם היה במיטה ער, הם החליפו מספר משפטים והוא נרדם עד שהגיעה המשטרה לפנות בוקר.

בהודעה נוספת מיום 31.7.14 בה נחקר כבר כחשוד בהצתת כלי הרכב (מ/14) הוא מכחיש כל קשר לארוע ההצתה, הוא שוב מתאר כי חזר הביתה באוטובוס לאחר העבודה, ישב עם אחרים ועלה לישון כאשר אחיו יהודה היה בבית. כשהוטח בפניו כי נצפה ברחובות אחרים בבית"ר עלית באותו לילה, אמר כי הלך בשעה 01.00 להביא שמן לאופנוע

מחבר, אך לא פגש אותו. בהודעתו הכחיש כי צלצל מפלאפון של מישהוא אחר בליל הארוע או כי שלח הודעה כלשהיא.

11. כיומיים לאחר ההודעה המפלילה, בהודעה נוספת שנגבת ממאיר ביום 2.8.14 (מ/19) הוא חוזר בו מהודעתו מיום 31.7.14 בה הודה והפליל את אחיו ואומר כי עשה זאת בגלל התנאים הקשים בהם היה שרוי, חדר ללא אויר וללא אוכל, לאור המראה של המדובב שנראה מפחיד ועבריין ובגלל שהובטח לו על ידי החוקר כי ישוחרר למחרת. כשעומת עם העובדה שאמירה כזו מצד החוקר לא עולה מההקלטה, השיב "אולי מילה כזאת לא אמרת אבל מהדברים שלך אני הבנתי ככה" (שורה 24). כשנשאל מדוע בחר גם להפליל את אחיו בפני המדובב ענה "שידע שאנחנו משפחה שלא פראיירים, כך שאין לו איך להזיק לי" (שורה 16). אשר לבקבוק אותו קנה בתחנת הדלק אמר כי קנה אותו עבור בעל הפיצריה בה הוא עובד על מנת שניתן יהיה לתדלק קטנוע שנשאר בלי דלק.

12. בעדותו בבית המשפט חזר בו מאיר מאותו חלק של ההודעה בה הפליל את אחיו. הוא העיד כי הוא לבדו הצית את הרכבים (עמ' 10, שורות 22-24). על פי עדותו עשה זאת בגלל שהמתלונן היה מגיע לביתו והוא לא רצה שיהיה בקשר עם אחיו, שכן היה מדרדר את אחיו יהודה לפשע ולכן החליט לעצור את זה ולשרוף לו את הרכבים (עמ' 11, שורות 3-7; עמ' 23, שורות 1-3). על פי עדותו קנה בקבוק דלק בתחנת הדלק על מנת להצית את הרכבים, בסביבות השעה 23.00-00.00 יצא מהבית כדי לסדר את האופנוע שלו אשר היו לו כמה בעיות ומשם הלך להצית את הרכבים (ר' עמ' 12, שורות 16-19). על פי עדותו קודם ליציאתו מהבית אמר לאחיו יהודה שאולי יצטרך את עזרתו עם האופנוע ואחיו ענה לו כי אם הוא צריך עזרה שיתקשר. לאחר מכן הוא התקשר לאחיו מהפלאפון של חיים שטרית ולאחר שלא ענה שלח לו הודעת אס אמ אס שהכל בסדר והכוונה עם האופנוע (עמ' 13, שורות 1-11). לגבי הדברים שאמר על אחיו בהודעתו מיום 31.7.14, אמר כי המציא אותם (ר' שם, שורות 14 - 18). הגם שהעד אישר את כל האמור בהודעתו מיום 31.7.14 לגבי עצמו, לרבות משלוח הודעת האס אמ אס לאחיו, הוא הכחיש את דבריו לגבי מעורבות אחיו והעיד כי החוקר בכח רצה להכניס את אחיו לסיפור (ר' עמ' 14, שורה 4 - עמ' 15, שורה 5; עמ' 17, שורות 1-14; עמ' 20, שורות 17-25; עמ' 21, שורות 1-9; עמ' 25, שורות 25-29; עמ' 31, שורות 2-3) וכי אמר את שאמר כדי להשתחרר (עמ' 26, שורות 1-2).

ב. המסרון ושיחות הטלפון

13. ראיות נוספות הקושרות את הנאשם לאירוע הן המסרון ששלח האח מאיר לנאשם, ושתי שיחות שהתרחשו בעקבותיו.

הן בהודעתו במשטרה, לאחר שאמר זאת קודם לכן למדובב, והן בעדותו בבית המשפט מאשר מאיר כי לאחר אירוע ההצתה הגיע לגינה, שם פגש ילד בשם חיים שטרית וביקש ממנו שיחה בפלאפון שלו. לאחר שהתקשר לאחיו יהודה ולא נענה שלח לו הודעת אס מס אס שהכל בסדר.

14. בהודעתו במשטרה של חיים שטרית (מ/20) הוא מתאר כיצד היה בגינה הציבורית עם ידידה בליל האירוע, כיצד פנה אליו משהוא שהוא מזהה אותו כדנדקר שגרים בבית"ר עלית ואשר שיחק עימו שנה וחצי קודם לכן כדורגל, וביקש ממנו לעשות שיחה בטלפון. כיצד אותו אחד חייג למספר שהוא לא זוכר ולא היה מענה, ואז ביקש ממנו לשלוח אס אמ

אס לאותו מספר ולכתוב: **"זה מאיר, הגעתי לבית הכל בסדר"**, ואחרי שהוא שלח את האס מס אס מאיר הלך.

אחרי כמה דקות קיבל שיחת טלפון מבחור ששאל אותו מי הוא והוא ענה ושאל בעצמו מי אתה ונענה "יהודה" ואותו בחור שאל אותו "איפוא מאיר" והוא ענה שקודם ביקש ממנו שיחה והלך אינו יודע לאן. אחרי עשר עשרים דקות הגיעו שוטר וניידת לרחוב והשוטר בדק את פרטיו. רבע שעה לאחר שהשוטרים עזבו הוא צלצל למספר שהתקשרו אליו ממנו קודם לכן והבחור שקוראים לו יהודה ענה. הוא שאל אותו לגבי המשטרה והבחור ענה לו **"זה כלום, תמחק את המספר, תמחק הכל ואל תגיד כלום שלא תסתבך"**. אז הוא ניתק את טלפון ומחק את המספרים ואת האס אם אס.

בהודעתו הוא מזהה את תמונתו של מאיר כמי שפנה אליו בגינה באותו לילה והוא אף זוכר את תחילת המספר אליו שלח את האס אם אס "0523052".

15. בעדותו בבית המשפט אמר חיים שטרית כי כלל לא ראה מי היה האדם בגינה שביקש ממנו את הפלאפון שכן היה חשוך. ציין כי השוטר בן לולו שבא לקחת אותו לחקירה צעק עליו ואיים עליו כי יתן לו מכות וחייב אותו להגיד דברים שלא אמר, לרבות לגבי זהות הבחור שביקש ממנו את הפלאפון.

העד הכחיש בעדותו כי אויים עובר לעדותו בבית המשפט, אך אישר כי צלצל לתחנת המשטרה כדי לברר מה לעשות אם מישוא מטעם משפחת דנדקר יתקשר אליו, ולעדוהו הם לא התקשרו (עמ' 49, שורות 21-11).

לגבי תוכן האס אם אס ציין כי מה שזוכר בערך הוא שנכתב **"אני בסדר"** (עמ' 49, שורות 28-29). עוד אישר כי קיבל שיחת טלפון כמה דקות לאחר המסרון אם כי לא זכר את המספר (עמ' 50, שורות 17-21) וגם לא זכר את השם שמסר זה שצלצל (עמ' 51, שורות 1-5). כשעומת עם עדותו במשטרה ולפיה אמר שיהודה הוא שהתקשר, השיב כי זוכר מה אמר אך **"אם אמרתי בהתחלה מאיר, אז מאיר לא התקשר אלי בחזרה אז מי יכול להתקשר כי אם השוטר אמר מאיר או יהודה?"** (שם, שורות 7-8).

בעדותו גם הכחיש את הטלפון שעשה הוא עצמו לאחר שהלכה המשטרה לאותו מספר ואת השיחה שהתנהלה על פי הודעתו במשטרה בינו לבין יהודה, ואמר כי מיד לאחר משלוח המסרון הוא מחק את המספר (עמ' 51, שורות 19-22). בהמשך כשעומת עם דוח איכון סלולארי ממנו עולה כי הייתה שיחה ממנו ליהודה בשעה 03:14 כשעה לאחר שיחה מיהודה אליו בשעה 02:18, הוא העיד כי לא שמע מה אמר הדובר בשעה 02:18 ולכן צלצל אליו מאוחר יותר לאחר שסיים לדבר בטלפון עם ידידה שלו (עמ' 53, שורות 13-16) ואז שאל אותו הבחור מהצד השני איפוא הבחור שלקח ממך את המסרון (עמ' 55, שורות 24-26). עוד העיד כי כל יום הוא מוחק את כל המסרונים ואת כל השיחות (עמ' 54, שורה 7).

16. אבי בן לולו, חוקר במשטרת חברון, שהיה ראש צוות החקירה העיד כי המשטרה הגיעה אל חיים שטרית דרך מחקר תקשורת שעשו לטלפון של הנאשם וכי חיים שטרית סיפר לו את הסיפור כפי שמופיע בעדותו במשטרה (ר' עמ' 71). עוד העיד כי כ-3 שבועות לאחר מכן חיים שטרית התקשר לתחנה ליומנאי וביקש לשוחח עימו בדחיפות, הוא יצר עימו קשר

ואז סיפר לו חיים שטרית כי הגיעו אליו הביתה 3 גברתנים, אחד עלה ושניים נשארו למטה. הוא לא היה אלא אחותו הקטנה ואמרו לה שביום 31.8 יש דיון לדנדקר ועדיף שהוא לא יגיע. היא סיפרה לו כי הציצה מהחלון וראתה שני בחורים שממתינים למטה. על פי עדותו חיים שטרית אמר לו שהוא פוחד אך בכל זאת יגיע לבית המשפט. אבי בן לולו גם העיד כי קיים מידע מודיעיני עדכני לפיו חיים שטרית הונחה באופן חד-משמעי לא להגיע לדיונים ולטעון כי העדות הוצאה ממנו בכוח. עם זאת, כשנתבקש להציג את המידע השיב כי "טרם הוצא על זה חיסיון זה משהוא חדש" (עמ' 72, שורות 1-17).

17. הוגשה רשומה הכוללת פירוט שיחות יוצאות ונכנסות כולל איכונים למנוי מספר 052-3052188 השייך לנאשם (ר' עמ' 140) בין התאריכים 27.7.14 ועד 28.7.14 (מ/5 ומ/6).

דניאל גלובצקי מנהל משרד צווים בחברת פרטנר שחתום על הרשומה העיד על הפרטים המופיעים בדו"ח ולפיו בשעה 02:18:09 התקבלה הודעת אס אמ אס אצל המנוי נשוא הצו ממנוי שמספרו 052-7584030, בשעה 02:18:53 קיימת שיחה יוצאת מהמנוי נשוא הצו למנוי 052-7584030, שיחה שנמשכה כ-15 שניות, ובשעה 03:14:04 מנוי מספר 052-7584030 חייג למנוי נשוא הצו, שיחה שארכה כדקה ו-7 שניות (עמ' 58-59).

על פי עדותו רק שיחות שנענו על ידי נשוא הצו או שהצד השני קיבל את השיחה מופיעות בדו"ח ולא ניסיונות שיחה שלא נענו (עמ' 60-61).

ג. העד הנוסף

18. עד תביעה נוסף הוא מתי פרץ, קטין.

הודעתו הראשונה נגבתה בליל האירוע בשעה 03:45 ברחוב (מ/32). על פי הודעה זו הוא ראה משהוא רץ ונדף ממנו ריח מאוד חזק של דלק, הוא תפס אותו ושאל אותו "מה עשית?" ואז אותו אחד אמר לו "שקט כפרה עליך אל תספר לאף אחד וביי אחי תודה". אז המשיך אותו אחד לרחוב בעל השם טוב למדרגות ומשם לרחוב גרא. הוא לבש מעיל גשם ארוך ענקי וכובע על הראש, מכנסיים שחורות ונעלי כפלה צבע שחור עם פס לבן. הוא התנשף מאוד והיו לו פנים חומות.

בהודעה נוספת הנגבית ממנו בשעה 15:58 של יום האירוע 28.7.14 (מ/33), הוא חוזר שוב על התיאור, מציין פעמיים שהגובה של הבחור היה 1.70, את תאור הלבוש וכי חושב שזיהה רעש של טלטול גפרורים. לאחר מכן התקשר לאחד מהביטחון ושאל אם יש שריפה ואמרו לו שברחוב רוזין, הוא רץ לשם וראה שמי ששרפו לו הוא אח של חבר טוב שלו והוא אמר לו שראה את הפנים של מי ששרף. על פי הודעתו לא זכור לו שפגש אותו קודם והוא היה דומה ב-50% לתמונה שהציגו לו ברכב המשטרתי. בעדותו בבית המשפט אישר כי מדובר בתמונתו של הנאשם (ר' עמ' 133, שורות 4-1, מ/31).

19. בעדותו בבית המשפט חזר מתי פרץ על התיאור של אותו אדם כבעל פנים שחומות, חזר על שקשוק הגפרורים, על ריח הדלק שנדף, על המעיל והכובע השחור על הראש ועל כך שאותו אחד אמר לו "ששש תמשיך" ואחרי זה כששאל אותו עוד פעם מה הוא עושה, אמר לו "**כפרה עליך לא ראית כלום תמשיך**". (ר' עמ' 127, שורות 3-7, 17, 22, 28).

עם זאת, בכל הנוגע לגובה של אותו אדם, הוא מתאר אותו בערך בגובה שלו עצמו, 1.56 מ' (עמ' 128, שורות 6-8). כשמעממים אותו עם כך שבמטרה אמר 1.70 מ', הוא עונה כי השוטר רשם עוד דברים שהוא לא אמר כמו ש-50% לפי התמונה זה הנאשם (**שם**, ש' 9-15) ובהמשך אמר כי אולי התבלבל מהלחץ, אבל כעת כשהוא משחזר אותו אחד היה בגובה שלו (עמ' 132, ש' 10-18).

לגבי התמונה שהוצגה לו בקרקל העיד כי "**ממה שאני ראיתי 95% שזה לא אותו בחור**" (עמ' 133, ש' 7) שכן ההוא היה יותר נמוך ויותר רזה מהנאשם (**שם**, ש' 12-13).

ד. ראיות נוספות

20. שמעון בייגן בלש במרחב חברון שערך חיפוש בחדרם המשותף של הנאשם ואחיו מאיר, מצא לעדותו 2 זוגות מכנסיים, חולצה ומעיל שנדף מהם ריח של דלק (ר' עמ' 63, ש' 18-21, 26-28, 7-10). על פי עדותו כששאל את האמא למי שייכים הבגדים נענה כי הם שייכם לשני האחים (עמ' 64, שורות 28-30).

21. עודד מזרחי רכז מודיעין במשטרת חברון ואחראי על בית"ר עלית העיד כי זיהה את הרכב שצולם בשעה 01:43 ממצלמות חנות האופניים ברחוב בעל התניא כרנו קנגו לבנה בה עושה הנאשם שימוש. על פי עדותו זיהה את הרכב בעיקר לפי החלונות הכהים והרכב גם מוגבה קצת (ר' עמ' 65, שורה 26 - עמ' 66, שורה 19. ר' גם נ/2, מ/4).

ה. המתלונן

22. הוגש דו"ח פעולה שנערך על ידי רס"ב מיכאל פיורר (מ/7) אשר לפיו מודיע בשם חיים כהן אשר הרכבים שייכים לו, היה נסער ומסר שיש לו סכסוך בעולם הפשע עם יהודה דנדקר ושהוא זה שביצע את ההצתה (נ/1).

23. חיים אשר כהן עצמו העיד כי הוא מכיר את הנאשם מזה 8 שנים, כי היה חבר שלו והיה אוכל וישן אצלו בבית (ר' עמ' 91, שורות 11-12; עמ' 104, ש' 6-9). על פי עדותו התגלה סכסוך בינו ובין הנאשם על רקע מערכת עסקית שהאחרון כפה עליו (ר' עמ' 102-103), כאשר לטענת הנאשם חב לו המתלונן כסף (ר' עמ' 97, שורות 16-23).

המתלונן העיד כי ניסה להתרחק מהנאשם אך האחרון לא אפשר לו ואף החל לאיים עליו (ר' עמ' 92, שורות 11-15). בעדותו תיאר ארוע ספציפי שהתרחש מספר שבועות קודם לאירוע ההצתה ואשר בו אמר לו הנאשם להגיע לרח' כף החיים, הנאשם עמד שם עם עוד 3-4 אנשים, נכנס לאוטו ואמר לו להתקדם להמשך הרחוב מקום בו אין אף אחד ואז

התחיל לאיים עליו שירצח אותו, ישרוף לו את האוטו ושגם אם יתלונן עליו הוא אחרי 20 שנה בכלא יצא וירצח אותו, "אני אלמד אותך מה זה פרוטקשן ותשלם על פרוטקשן" ובהמשך "אני נולדתי להרוס משפחות ולרצוח ילדים" (ר' עמ' 92, ש' 26 - עמ' 93, ש' 24).

עוד העיד כי בעבר היה מפקיד לנאשם כספים (ר' עמ' 98, ש' 27 - עמ' 99, ש' 1) בעת שהיה במעצר (ר' עמ' 113), וכי כ-5 שנים קודם לארוע שבר לו הנאשם את מראות הרכב ו"קנס" אותו ב-1000 ₪ (שם, ש' 26-28).

אשר למאיר העיד כי אין לו קשר הדוק עימו ולא זכור לו שהוא ביקש ממנו להתרחק מאחיו שכן הוא מוריד אותו לדרך הרעה ומכל מקום זה להיפך (ר' עמ' 99, ש' 4-9).

24. ככל הנוגע לליל האירוע הוא מתאר כיצד פגש את מתי פרץ שסיפר לו כי ראה משהוא עם פנים שחומות ופחות או יותר בגובה שלו רץ עם ג'ריקן וריח של דלק (עמ' 94, ש' 7-9). הוא הסיק שמדובר ביהודה לפי התיאור (עמ' 95, שורות 6-5). עוד העיד כי רק המשפחה ומשהוא כמו יהודה ידעו שהרנו קליאו גם שלו שכן אולי פעם בשבועיים היה מגיע לאוטו ומפעיל אותו (עמ' 95, ש' 24-27).

25. בעימות שנערך בין המתלונן והנאשם ביום 30.7.14 (מ/11) עולה בבירור כי היה ביניהם סכסוך כספי על רקע עסקי (עמ' 10-15). כשהמתלונן מספר על האירוע מלפני 5 שנים, אומר הנאשם כי היתה קטטה המונית (עמ' 3). בנוגע לארוע בכף החיים אומר הנאשם כי המתלונן הגיע לבד (עמ' 3, ש' 36), הוא מאשר כי נכנס לרכב של המתלונן (עמ' 6, שורות 25-26), ושהיה חוב כספי של המתלונן כלפיו (ר' עמ' 7, ש' 5-7).

במהלך העימות חוזר המתלונן על כך שהנאשם אמר שהוא ילמד אותו מה זה פרוטקשין ושמי שנכנס לעולם הפשע אין יציאה ממנו (עמ' 8, ש' 9-10; 16-18), וכי הנאשם איים עליו שישרוף לו את האוטו וירצח אותו (עמ' 18, ש' 12). הנאשם גם חוזר על כך כי בעבר כשהיה הנאשם עצור, הוא הפקיד לו כסף לקנטינה (ר' עמ' 25-27).

ו. הנאשם

26. הנאשם בהודעותיו ובעדותו בבית המשפט מכחיש כל אימים כלפי המתלונן או מעורבות באירוע ההצתה.

בהודעתו ראשונה מיום 28.7.14 (מ/8) הוא מציין כי אין לו שום סכסוך עם המתלונן וכי הם חברים שנים רבות. על פי ההודעה כחצי שנה קודם לכן החליטו הוא וחבר נוסף בשם רפאל דר שהם לא מעוניינים יותר בהמשך החברות עם המתלונן, אמרו לו את זה, ונפרדו כידידים. על פי ההודעה יש פלוני בשם עמית טיירי שעובד עם המתלונן שחייב לנאשם כסף ואין לזה קשר למתלונן. בהודעה מציין הנאשם כי ישב בשנת 2010 ביחד עם המתלונן בכלא על תקיפת נהג אוטובוס.

27. ככל הנוגע ליום האירוע גרסת הנאשם היא כי נסע עם הרכב שלו מסוג רנו קנגו לירושלים, חזר לבית"ר עלית בערך

בשעה 18.00 ומאז ועד שהשוטרים באו לקחת אותו היה בבית, למעט 10 דקות בשעה 23.00 בהן ירד לגן השעשועים לעשן סיגריה.

הוא מתאר כי באותו הלילה מאיר, אשר ישן עימו באותו חדר, חזר מהעבודה שלו בערך בשעה 00.00, הנאשם אמר לו ללכת להעיר את אמא ולאמר לה שהוא הגיע וכך עשה וגם אבא בא לראות שהכל בסדר. לאחר מכן מאיר הלך לישון והוא עצמו נשאר עד השעה 01:30 ואז הלך לישון. לגירסתו השיחה האחרונה שביצע מהנייד שלו (שמספרו 0523052188) היתה בסביבות השעה 01.00.

28. בהודעה שנייה מיום 29.7.14 (מ/9) הוא נשאל לגבי הבגדים שנמצאו בחדר ואומר שאינו מכיר אותם, מציין כי הוא ומאיר לובשים את אותם בגדים וכי אינו מאמין שלבגדים שלו היה ריח של דלק. הוא מכחיש כי אי פעם איים על המתלון או שבר לו את המראות של הרכב, אך מציין כי מרצונו הטוב של המתלון בעת שהוא עצמו היה בכלא, הם הגיעו להסכמה כי המתלון יעזור לו בקנטינה וגם למשפחתו, אחרי שהמתלון גרר אותו לדבריו "לבלאגן" עם נהג האוטובוס. מדובר על פי הודעתו ב-3 הפקדות של 500-1000 ₪.

29. הודעה שלישית נגבית מהנאשם ביום 2.8.14 לאחר שנערך כבר עימות בינו לבין המתלון (מ/10). בהודעה זו הוא מאשר כי היה סכסוך עסקי בינו לבין המתלון וכי כחצי שנה קודם לכן עלה לרכב של המתלון בכף החיים לצורך לקיחת כסף שהמתלון חייב לו וביקש ממנו כי יתקדם עם הרכב מאחר ובדיוק היה בויכוח עם השכנים. עוד הוא מציין כי מספר שנים קודם לכן היתה קטטה המונית בה הותקף המתלון על ידי מספר אנשים אשר שברו לו את המראות של הרכב.

כשמעמתיים אותו עם השיחות מול חיים שטרית בליל האירוע, לרבות פלט השיחות, אומר הנאשם כי לא דיבר בפלאפון אחרי השעה 01.00, כי נרדם בשעה 01:30-01.00 וכי הפלאפון שלו היה איתו במטען על המדף. על פי ההודעה הוא לא ראה הודעה ששלח אליו אחיו בשעה 02:18, והוא הכחיש גם את השיחה שהוא עצמו ביצע דקה מאוחר יותר ואת השיחה שהתקבלה אצלו בשעה 03:14. עוד הוא מציין כי אין קשר בין אחיו לבין המתלון, וכי הוא אף לא יודע שהם מסוככים. כשמעמתיים אותו עם זה שאחיו הודה, הוא אומר שסיפר סיפורים כדי לצאת גבר להערכתו.

30. בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם על כך שהוא מכיר את המתלון כבר 8 שנים והוא היה בן בית אצלם (עמ' 143, ש' 5-8). על פי עדותו מעצמם כשנתיים וחצי קודם לכן לאחר שהיו מעורבים בתגרה בנוגע לנהג אוטובוס, קירב ביניהם והם החלו לעבוד ביחד (שם, ש' 14-17). בעדותו תיאר כיצד נוצר הסכסוך העסקי ביניהם, וכיצד ביקש מהמתלון לשלם לו את מה שמגיע לו. עוד העיד כי באחד הערבים הגיע המתלון לרח' כף החיים, וכיוון שהוא עצמו דיבר אז עם השכנים ביקש מהמתלון לחכות בצד, ואז כשסיים עם השכנים ובא אליו נתן לו המתלון את הכסף לאחר שהתייעץ עם רב שאמר שצריך לתת את הכסף. לגירסתו מעולם לא איים על המתלון (ר' עמ' 143, ש' 14-21; 144, ש' 4-29). כשנשאל מדוע הוא חושב שהמתלון אמר שהוא זה ששרף את הרכבים, השיב כי הוא סבור שבגלל שאמר לו כחצי שנה קודם לכן שהוא לא רוצה להיות יותר חבר שלו והמתלון לא קיבל את זה וגם בגלל המקרה העסקי (ר' עמ' 145, ש' 4-12). עוד העיד כי כחצי שנה קודם לאירוע הקשר בינו לבין המתלון נותק ומאז הוא לא דרך בביתם (עמ' 173, ש' 26-30).

בנוגע לכספי הקנטינה ציין כי סוכם בינו לבין המתלון לאחר ששחררו למעצר בית בעקבות התגרה עם נהג האוטובוס כי מי שייכנס למאסר יעזור לשני בכסף, וכך היה כאשר המתלון היה מפקיד את הכסף שאמו נתנה עבורו ואם היתה אפשרות היה מוסיף (עמ' 143, ש' 25 - עמ' 144, ש' 3).

31. אשר ליום הארוע חזר הנאשם על גרסתו כי לאחר שחזר מירושלים הביתה בסביבות השעה 18.00-19.00, היה בבית עד 04.30 כשהשוטרים באו לעצור אותו, למעט 10 דקות שירד לעשן בגינה (עמ' 145, ש' 28 - עמ' 146, ש' 3). להערכתו בסביבות 01.00 נרדם והטלפון היה מחובר לשקע על המדף בחדר (עמ' 145, ש' 10-5).

אשר לשיחות הטלפון והאס אמ אס העיד כי הוא הראה לשוטר בלילה שנעצר שאין כלום ורק לאחר יומיים הביאו לו מחקרי תקשורת מהם למד על כך (ר' עמ' 146, ש' 13-17). על פי עדותו מאיר אמר לו באותו ערב שהוא הולך לטפל באופנוע המקולקל כשהוא יחזור מהעבודה בלילה ואמר לו שאם יזדקק לעזרה הוא יתקשר אליו שיבוא לגרור אותו עם האוטו של האח הגדול אבל הוא לא התקשר והוא עצמו נרדם (ר' עמ' 146, ש' 22-27). בהמשך העיד כי הדברים נאמרו לו על ידי מאיר כבר בשעות הבוקר (ר' עמ' 158, ש' 5-10). עוד העיד כי כששכב במיטה באותו הלילה ראה את מאיר מגיע הבית, נכנס לחדר ומתארגן ללכת לישון (עמ' 147, ש' 21-22). על הקשר בינו ובין מאיר העיד כי הם חברים, "אחים מאוד טובים" (שם, ש' 28).

ז. יהודית כהן

32. אחותו של הנאשם, יהודית כהן, אשר העידה מטעם ההגנה העידה כי חזרה מהעבודה ביום הארוע בשעה 21.00-20.30 בערך, כי הלכה לישון בסביבות 23.00, התעוררה יותר מאוחר וכשיצאה מהשירותים ראתה את יהודה ישן. היא העריכה כי השעה היתה 00:00 לערך (ר' עמ' 137, ש' 24 - עמ' 138, ש' 1).

על פי עדותה מערכת היחסים בין הנאשם למאיר מצויינת, מאחר והנאשם גדול ממאיר ב-8 שנים ובעל ניסיון חיים גדול יותר מאיר צריך לתת לו כבוד, והוא מתייעץ עימו ורואה בו אח גדול (מ' 141, ש' 19 - עמ' 142, ש' 2).

עיקר טענות הצדדים

א. טענות ב"כ המאשימה

33. לטענת ב"כ המאשימה יש להעדיף את גירסתו המפלילה של מאיר דנדקר במשטרה על פני הגירסא בבית המשפט בה חזר על גירסתו במשטרה בשלמותה למעט החלק המפליל את הנאשם. ואולם, נטילת החלק המפליל נוטלת את ההגיון הפנימי מההודאה של מאיר ויוצרת חוסר היגיון פנימי בהודעה בבית המשפט. בנוסף, עדותו של מאיר בבית המשפט היתה לטענת ב"כ המאשימה מניפולטיבית ומגמתית להרחיק את הנאשם.

הסבריו של מאיר לפער בין עדותו במשטרה לעדותו בבית המשפט - תנאי המעצר הקשים בהם שהה, חשש מפני המדובב שנחזה כדמות עבריינית והבטחתו של החוקר בן לולו כי אם יודה ישוחרר, אינם מתיישבים עם יתר העדויות

והראיות ונטולות הגיון פנימי. רק ההודעה המפלילה עצמה יוצרת לטענת ב"כ המאשימה גרסא קוהרנטית לפיה מבינים את המניעים של כל אחת מהדמויות.

לטענת ב"כ המאשימה בהסדר הטעון עם מאיר לא ניתן למעשה דבר, הוא אינו עד מדינה ולהודעתו שהתקבלה על פי סעיף 10א נדרשת רק תוספת חיזוק - תוספת מאמתת ולא סיוע. תוספת כאמור ניתן למצוא בשקרי הנאשם שטען כי ישן ולא ראה את המסרון של חיים שטרית ולא דיבר אתו כאשר מהראיות עולה כי דיבר ומראיות נוספות.

34. לטענת ב"כ המאשימה גם לגבי חיים שטרית יש להעדיף את גירסתו במשטרה שכן הפער בין עדותו בבית המשפט לעדותו במשטרה הוא רק לגבי האלמנטים המפלילים - השמות, ועדותו היתה מגמתית. גם מעדותו של חיים שטרית וגם מעדותו של בן לולו עולה כי חיים שטרית אויים עובר לעדותו. אשר לתוכן המסרון שנשלח מהפלאפון של חיים שטרית הוא מאוד מפליל שכן לאור תוכנו הוא שולל את גירסת הנאשם כי היה בבית.

35. חיזוקים נוספים לגרסת מאיר ניתן למצוא לטענת ב"כ המאשימה בצילומים בהם נצפה מאיר ממלא דלק, ובקבלה על הרכישה (מ/2; מ/29). כן ניתן למצוא חיזוק בתמונות מהן עולה כי שני אנשים לבושים בשחור היו מעורבים בארוע (מ/27), בעדותו של מי שערך את החיפוש בבית הנאשם ומצא בגדים מריחים מדלק, בעדותו של עודד מזרחי לפיה הרכב שצולם בבעל התניא שם מאיר מסר שהחנה את הרכב, הוא אותו רכב בו נוהג הנאשם ובעדותו של מתי פרץ כי התמונה דומה ב-50% למי שאותו ראה, וגם לגביו טוען ב"כ המאשימה כי יש להעדיף את עדותו במשטרה.

לטענת ב"כ המאשימה עדות המתלונן בדבר האיומים שניתנה בסמוך לאירוע, היתה עדות ספונטאנית והמתלונן לא ניסה להגדיל את חלקו של הנאשם.

36. אשר לעדות הנאשם זו רצופה לטענתו בקשיים, וחוסר סבירות פנימית ובשים לב לכך שברור כי הוא זה שמחק את המסרון מחיים שטרית מדובר בהתנהגות מפלילה. גם בעדות האחות, יהודית כהן, אין כדי לסייע לנאשם שכן העידה כי ראתה אותו בסביבות השעה 00.00 כאשר הארוע אירע ב-02.00.

ב. טענות ב"כ הנאשם

37. לטענת ב"כ הנאשם יש לראות במאיר עד מדינה שכן עדותו ניתנה עת התנהל עימו מו"מ להגיע להסדר בתיק שלו ובטרם נחתם הסדר הטיעון עצמו, חתימה אשר עוכבה כדי שלא יהיה עד מדינה. מדובר על עד מדינה שהוא שותף, אשר עדותו טעונה סיוע.

עוד טוען ב"כ הנאשם כי יש לבחון בזהירות את תמלול השיחה עם המדובב שכן עולה ממנו לטענתו שקיבל תדריך מראש "להפיל" את הנאשם וכך גם עולה למעשה מההסכם שנחתם עימו - בנוס לאחר מתן גזר הדין.

מהעדויות עולה כי החוקר אבי בן לולו הכניס למאיר מילים על תפקידו של יהודה וגם הבטיח לו שישתחרר אם יפליל.

עדות של מאיר עצמו, היתה לטענתו רצופת שנויי גרסאות ומתרגיל החקירה שנערך בינו לבין אחיו עולה כי יצא מהבית מאחר והיה חסר לו שמן לאופנוע.

לטענת ב"כ הנאשם תנאי מעצרו של מאיר היו קשים מאוד והוא הודה בדבר שלא עשה כעולה גם מתרגיל החקירה שהפגיש בין שני האחים. העד שב וחזר על כך, גם בפני אחיו, כי פחד מהמדובב ומעיד על עצמו כמי ששיקר הרבה למדובב. מדובר בעד ששיקר לאורך כל הדרך כדי לרצות את החוקרים ולהשתחרר מהמעצר. על פי עדותו החוקרים הם אלו שהינחו אותו לסבך את אחיו.

38. לטענת ב"כ הנאשם חיים שטרית העיד עדות אמינה על אלימות במשטרה מצד בן לולו ולכן עדותו בבית המשפט היתה שונה מזו שהיתה במשטרה.

אשר לפלט מחקרי התקשורת, לנוכח עדותו של נציג אורנג' כי אינו כולל את כל נסיונות השיחה ולאור עדותו של בן לולו כי זה מה שנתבקש, יש לפסול את הראיה כי אינה מלאה ואינה בגדר רשומה מוסדית.

מכל מקום כל אחד משמונת האנשים שהיו בבית יכול היה לענות בפלאפון של הנאשם, אך הם לא נחקרו ויתכן בכלל כי מאיר הוא שענה לשיחה מאת חיים שטרית.

39. אשר לעדותו של מתי פרץ, אין ליתן משקל להודעתו במשטרה לאור הדברים שאמר בעדותו לעניין זה, ומכל מקום גם בעדותו במשטרה לא זיהה את הנאשם או את אחיו.

אשר לראיות הנוספות טוען ב"כ הנאשם כי עדותו של שמעון בייגן בדבר ריח דלק שנדף מהבגדים לא נתמכת בבדיקות המעבדה, התמונות של רכב הרנו קנגו שצולם, לא ניתן לקשרן לנאשם שכן ישנם רכבים כאלה ואין שום סימן מזהה לרכב, ובמצלמות האבטחה שתיעדו את הרכב מגיע גם אין תיעוד לרכב חוזר.

40. לטענת ב"כ הנאשם אין גם כל ראיה לכך שהמתלונן ביצע הפקדות כספים עבור הנאשם ואין ראיה התומכת בקיומם של איומים במשך 5 שנים. גרסתו של המתלונן אינה תואמת את מחקרי התקשורת, ומלאת סתירות וחורים.

הכרעה

41. הראיה המרכזית שכאמור קושרת את הנאשם לארוע ההצתה היא הודעתו המפלילה של אחיו מאיר מיום 31.7.14 שקדמו לה אמרות מפלילות בפני המדובב. מאיר חזר בו מאותו חלק המפליל את אחיו כבר בהודעה מיום 2.8.14 וגם בעדותו בבית המשפט. עם זאת, מאיר לא חזר בו בעדותו בבית המשפט מהודאתו שלו בביצוע מעשה ההצתה, ואף הודה בו במסגרת הסדר טעון והורשע בו (ר' מ/36-מ/38).

האם יש להעדיף את הודעתו המפלילה של מאיר את אחיו במשטרה על פני עדותו בעניין זה בבית המשפט? מהטעמים שיפורטו להלן סבורה אני יש להשיב לכך בחיוב. עם זאת, אני דוחה את הגירסא כי היוזמה לארוע היתה של מאיר.

42. **ראשית**, עדותו של מאיר בבית המשפט ככל הנוגע לאחיו היתה עדות מגמתית שלא עוררה כל אמון. הוא פתח את עדותו בכך שהיה לבד בארוע ושרק הוא עצמו הצית את הרכבים. ההסבר שסיפק לכך - כי כעס על המתלון אשר היה בא אל אחיו הביתה והוא רצה כי יפסיק לבוא. הסבר זה אינו עולה בקנה אחד עם עדותו של הנאשם עצמו כי לאחר שארע הסכסוך בינו לבין המתלון כחצי שנה קודם לכן, הפסיק המתלון להגיע לביתם. עדותו של מאיר בעניין זה גם אינה עולה בקנה אחד עם עדותו של המתלון ולפיה מאיר כלל לא פנה אליו בעניין זה. עדותו של מאיר היתה מגמתית בכל פרט שעשוי היה לקשור את אחיו לארוע - כך לגבי מועד ההצתה ומועד משלוח המסרון לאחיו (עמ' 18).

שנית, הנאשם יליד 1990, מאיר יליד 1995 (ר' מ/38). הנאשם הוא האח הגדול יותר, אשר על פי עדותה של האחות יהודית, מאיר מתייעץ בו ואכן רואה בו אח גדול. כעולה באופן מובהק מתרגיל חקירה שנערך בין מאיר לנאשם, הדמות המגוננת והסמכותית בין השניים הוא הנאשם אשר מרגיע את אחיו (מ/12, סומן גם כ-מ/18). מאיר מעיד על עצמו כמי שפחד מהמדובב והתקשה לעמוד בתנאי המעצר. האפשרות ולפיה מאיר, על מערכת היחסים בינו לבין אחיו, יבחר לבצע על דעת עצמו, בלא לשתף את אחיו בגירסתו, הצתה של רכבים השייכים למישהוא עימו יש לאחיו סכסוך, כאשר לעדות האח (הנאשם) הוא כלל אינו משתף את אחיו בסכסוכים שלו, וזאת על מנת להרחיק את המתלון מהבית כשעל פי עדות האח-הנאשם מזה כחצי שנה שהמתלון כלל אינו בא אל הבית, אינה מתקבלת על הדעת.

שלישית, על פי עדותו של המתלון רק בני משפחתו או אנשים הקרובים אליו כמו יהודה יודעים כי גם רכב הרנו קליאו בו כמעט אינו עושה שימוש, שייך לו. על פי עדותו של המתלון כמעט ואין קשר בינו ובין מאיר. גם כאן האפשרות ולפיה ידע מאיר על זהות הרכב הנוסף השייך למתלון בלא אחיו, איננה סבירה.

רביעית, מאיר העיד כי שלח לאחיו מסרון "שהכל בסדר" ממכשיר הפלאפון של חיים שטרית ואולם לגירסתו עשה כן כי יצא לסדר את האופנוע שלו קודם להצתה ורצה ליידע את אחיו שלא יזדקק לעזרתו בעניין האופנוע, אודותיו מסר לו טרם יצא מהבית. הסבר זה תמוה בשים לב לשעת משלוח המסרון (02:18), לכך שעל פי עדותו הנאשם ישן אותה עת (עמ' 29), אינו מתיישב עם עדות הנאשם, הבלתי עקבית יש לאמר, ככל הנוגע למועד בו הודיע לו האח מאיר כי בכוונתו לסדר את האופנוע (ר' עמ' 158-159) ועם גירסתו הראשונה במשטרה של מאיר כעד ולפיה בכלל מכר את האופנוע.

43. הסבריו של מאיר להפללתו את אחיו במשטרה שעיקרם - דמותו המפחידה של המדובב, תנאי המעצר הקשים והבטחותיו של החוקר בן לולו כי ישוחרר אם יפליל את אחיו, אינם מספקים. הסברים אלו הועלו לראשונה כבר בהודעה שמסר מאיר ביום 2.8.14. באותה הודעה חזר בו מאיר לאור הסברים אלו גם מהודאתו לגבי מעורבותו שלו בהצתה. עם זאת, אין בהם כדי להסביר מדוע חזר בעדותו בבית משפט לאותם חלקים בהודעתו המפלילה הנוגעים לעצמו, אך נמנע מלעשות כן ככל הנוגע לאותם חלקים המפלילים את אחיו. ככל שאחד מההסברים האמורים הוא אותנטי, היה צריך לחול על מכלול הודעתו ולא דוקא על אותו חלק הנוגע לאח.

44. זאת ועוד. מאיר עצמו העיד כי המדובב לא אמר משהוא מאיים או עשה משהוא, ולעדויות אף היה ידידותי כלפיו (עמ' 32, ש' 19-27). גם המדובב העיד על אכזבה נינוחה בתא. הסברו של מאיר כי חזר על כך גם בפני החוקר בן לולו "מהפחד" וכי לא האמין לו שמדובר במדובב אינו סביר (ר' עמ' 33, ש' 10-21). בהמשך עדותו כשמעומת עם הטענה ולפיה מתמלול החקירה עולה כי רצה להתייעץ עם המדובב, הוא משיב כי רצה להתייעץ איתו על דברים שהמציא, על דברים לא נכונים (עמ' 34, ש' 22). שוב, גירסא תמוהה משהוא. עוד בהמשך עדותו כשמספר כי רצה להרשים את המדובב, שוב הוא מספק הסבר תמוה כי צירף את אחיו כדי להראות שיש לו משפחה לא פראיירית, אך מצד שני מעיד כי לא רצה להפוך את אחיו לגיבור ועל כן הותיר אותו תצפיתן (ר' עמ' 35, ש' 4-15).

טענת ב"כ הנאשם כי המדובב קיבל תדריך מראש "להפיל" את הנאשם אינה עולה מתמלול החקירה ממנו עולה כי מאיר הזכיר את אחיו כבר בתחילת השיחה עם המדובב ובאופן יזום מצידו, וגם לא עם עדותו של המדובב עצמו ולפיה כלל לא נאמר לו אודות האח בתדריך שקיבל.

45. גם הגירסא לגבי הקושי בתנאי המעצר כסיבת ההפללה של האח דינה להידחות. **ראשית**, אין בה כדי להסביר את ההפללה בפני המדובב. **שנית**, אמנם מאיר חזר בחקירתו על כך כי תנאי המעצר היו קשים, אך גם הודה כי אין המדובר במעצרו הראשון. **שלישית**, אבי בן לולו האחראי על החקירה העיד כי לאור ההקפדה על הנהלים בנושא האוכל סביר להניח כי אילו היתה חריגה בעניין זה היא היתה מתועדת או שהעד היה מועבר למגרש הרוסים. מכל מקום, אין בגירסא זו כדי להסביר את הפללת האח דווקא.

46. אשר לגירסתו של מאיר כי הובטח לו על ידי החוקר בן לולו כי אם יודה ישוחרר, הבטחה כאמור אינה יכולה להסביר את דבריו בפני המדובב שלכאורה קדמו לאותה הבטחה. זאת ועוד. כשעומת בחקירתו עם העובדה כי הבטחה כאמור אינה עולה מתמלול החקירה בה הודה, השיב **"בזה שהוא אמר בוא תודה ותגמור עם זה אני הבנתי שאגיד מה שאגיד ואני הולך הביתה"** ובהמשך **"הוא כנראה לא אמר לי אני מבטיח לך שאתה משתחרר, הוא אמר בוא תודה ותגמור עם זה. הוא לקח אותי לתא שלי חזרה ובדרך הוא מכניס לי מוסר לראש. ברור שזה לא יהיה כתוב הוא אמר לי את זה בדרך"** (ר' עמ' 38, שורות 22, 25-26). גירסא המתאימה עצמה לשאלה ולראיות.

47. טענתו של ב"כ הנאשם כי יש להתייחס למאיר כאל עד מדינה שעדותו טעונה סיוע, דינה להידחות. מאיר לא העיד כנגד הנאשם במהלך המשפט ולא הפליל אותו. הסדר הטעון עימו גם לא כלל כל הסכמה לענין העונש וכעולה מכתב האישום המתוקן בו הודה, עובדותיו דומות עד מאוד לכתב האישום כנגד הנאשם בתיק זה. האמרות המפלילות של מאיר במשטרה טעונות חיזוק בהתאם לסעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

חיזוק לאמרותיו המפלילות של מאיר כנגד הנאשם בשיחה עם המדובב ובהודעתו במשטרה, מצוי בהודעתו של חיים שטרית במשטרה, במסרון שנשלח מהפלאפון שלו ובשיחות שלאחריו.

חיים שטרית חזר אף הוא בעדותו בבית המשפט מכל אותו חלק מפליל בהודעתו המשטרית אשר יש בו כדי לקשור בין הנאשם לבין המסרון והשיחות שנעשו. הוא העיד כי לא ראה את מי שפנה אליו בגינה שכן היה חשוך, לא זכר כי במסרון

הופיע שם אלא רק האמירה "אני בסדר", לא זכר את השם שמסר זה שצלצל אליו ולא זכר כי הוא עצמו צלצל מאוחר יותר לאותו מספר.

48. גם לגבי עד זה יש מקום להעדיף את אמרתו במשטרה ככל הנוגע לשמות, על פני הודעתו שבבית המשפט. **ראשית**, כעולה מעדותו של אבי בן לולו עד זה לכל הפחות סבר כי איויים. תמיכה לעדותו של בן לולו בעניין זה מצויה בעדותו של העד עצמו אשר אישר את ההתקשרות עם המשטרה הגם שהעיד כי תכליתה היתה שאלה היפותטית ולא קונקרטית. **שנית**, עדותו של העד בבית המשפט היתה מגמתית ושונה לגבי אותם אלמנטים שיש בהם כדי לקשור את הנאשם לארוע. **שלישית**, עדותו בבית המשפט ככל הנוגע לאלמנטים המפלילים היתה נטולת היגיון. תחילה העיד כי כלל לא צלצל חזרה לאותו מספר פלאפון עם המסרון לאחר שהגיעה המשטרה, אך כשעומת עם מחקרי התקשורת לעניין זה העיד כי כשקיבל טלפון בסמוך לאחר שהמסרון נשלח בשעה 02:18 לא שמע טוב את דברי הדובר ועל כן בשעה 03:14, כמעט שעה אחרי זה לאחר שסיים לשוחח עם ידידה מצא לנכון לצלצל חזרה לאותו מספר על מנת לברר מה רצה אותו דובר. **רביעית**, עדותו של חיים שטרית במשטרה מתיישבת עם מחקרי התקשורת ועם עדותו של מאיר עצמו ככל הנוגע למסרון שעשה ותוכנו.

49. תוכן המסרון מחזק את גירסת ההפללה של מאיר במשטרה כנגד הנאשם. כאמור גירסתו של מאיר כי שלח את המסרון בקשר לתיקון האופנוע אינה מקובלת עלי. נותרת איפוא האפשרות כי מסרון זה נשלח, כפי שמסר מאיר למדובב ולאחר מכן בהודעתו במשטרה, על מנת להודיע לנאשם כי הכל בסדר לאחר שבעקבות ההצתה ברחו כל אחד מהם לכוון אחר.

גם העובדה שבשיחת הטלפון שמתבצעת בסמוך לאותו מסרון, 02:18, מזדהה הדובר כ"יהודה" על פי הודעתו של חיים שטרית במשטרה, יש בה כדי לחזק את החשד כנגד הנאשם שכן האחרון, על פי הודעתו באותה שעה היה בבית שקוע בשינה. מדובר כאמור בשיחה שנעשית ממספר הפלאפון של הנאשם, פחות מדקה לאחר המסרון שנשלח אליו ושה מזדהה הדובר כיהודה.

גם תוכנה של השיחה הנוספת בשעה 03:14 יש בה כדי לחזק את החשד נגד הנאשם שכן בשיחה זו, אשר אף היא מתרחשת עם הפלאפון של הנאשם אשר כאמור לגירסתו שקוע בשינה אותה עת כשהפלאפון על המדף בחדרו, נאמר לחיים שטרית לאחר שהוא מספר על המשטרה כי ימחוק את המספר והשיחות ולא יאמר דבר כדי לא להסתבך. אמנם מאיר בהודעתו במשטרה מציין כי הוא זה שענה לפלאפון באותה שיחה והוא שאמר את שאמר לחיים שטרית, אך אינני מקבלת חלק זה של הודעתו שאינו מתיישב לא עם הודעתו של חיים שטרית במשטרה, לא עם העובדה שמדובר בפלאפון של הנאשם ולא עם תגובתו של מאיר בפני המדובב כשהבין כי השימוש שעשה בפלאפון עלול להפליל.

"המחדל החקירתי" לו טוען ב"כ הנאשם בהקשר זה - אי חקירתם של כל בני הבית שמא מי מהם עשה שימוש בפלאפון באותה שעה, לאו מחדל הוא בנסיבות שבהן מעיד הנאשם כי רק הוא עושה שימוש בפלאפון אשר היה בסמוך אליו עת ישן.

גם טענתו של ב"כ הנאשם כי יש לפסול כראיה את פלט מחקרי התקשורת מאחר ואינו כולל גם את כל נסיונות השיחה אלא רק שיחות שנענו, דינה להידחות. אכן מעדותו של נציג פרטנר עלה כי הפלט שהופק לא כלל שיחות שלא נענו מאחר ומידע זה לא נדרש לעדותו על פי הצו, אך אין באמור כדי לפגום במשקלו הראייתי של הפלט ככל הנוגע לשיחות שכן נענו משני הצדדים, כל עוד מקיים פלט זה את תנאיו של סעיף 36 לפקודת הראיות כפי שעולה מ-מ/5.

50. תוספת ראייתית לאמרות המפלילות מצויה גם בעדותו של שמעון בייגן ולפיה מצא בחדרם של מאיר ושל הנאשם שני זוגות מכנסיים מריחים מדלק. אמנם בבדיקת מז"פ לא נמצאו בבגדים שרידי דלק, נתון שיש בו להשליך על משקל הראייה, אך לא לבטלה לחלוטין.

51. חיזוק נוסף מצוי ברכב שתועד במצלמות האבטחה של חנות ברחוב בעל התניא שם על פי אמרתו של מאיר החנו הוא ואחיו את רכב הרנו קנגו בו נהג הנאשם עובר להצתה, כאשר מאותו רחוב הלכו ברגל. במצלמות נצפה בשעה 01:48 רכב מסוג רנו קנגו בצבע לבן כשהוא בנסיעה (מ/4, סומן גם כ-מ/26). רכז המודיעין עודד מזרחי העיד כי הוא מזהה את הרכב כרכב בו עושה הנאשם שימוש לאור החלונות הכהים. גם הנאשם העיד כי הוא עושה שימוש ברכב מסוג רנו קנגו בצבע לבן השייך לאחיו הגדול וגם אחותו, הגב' יהודית כהן אישרה זאת (עמ' 140, ש' 24-30).

אכן צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי זיהויו של הרכב הנצפה בתמונה כרכב הספציפי בו עושה הנאשם שימוש אינו מספק, ולא ברור האם החלונות הכהים הם בשל הצילום בשעת לילה או אכן מהווים סימן מזהה. עם זאת, עצם העובדה שבשעת לילה זו, עובר ברחוב לגבוי מסר מאיר כי נסע יחד עם אחיו באותו סוג של רכב, הרכב האמור, יש בו אף הוא כדי לתמוך באמרתו המפלילות של מאיר במשטרה.

52. גם בעדותו של מתי פרץ יש כדי לחזק את הראיות כנגד הנאשם לעניין זה שהעד מעיד על אדם נוסף שנצפה רץ בסמוך לשעת ההצתה כאשר נודף ממנו ריח חזק של דלק, לובש מעיל גשם ארוך וכובע על הראש, כאשר במהלך מרוצתו נשמע טלטול של גפרורים ואותו אחד אומר למתי פרץ לא לספר על כך לאף אחד. בעקבות זאת מתקשר מתי פרץ לעדותו לבטחון ואז נמסר לו כי יש שריפה ברחוב רוזין.

מאיר עצמו במשטרה לא מספר כי פגש מישהוא מעבר לחיים שטרית וכשנשאל על כך משיב כי אולי היה זה אחיו. אכן גם מתי פרץ חזר בו מהודעתו במשטרה ולפיה זיהה ב-50% בתמונת הנאשם שהוצגה לו את האיש אותו ראה, ואף חזר בו מהאמור בהודעתו ככל הנוגע לגובה של אותו אדם ותיאר אותו כנמוך ורזה בהרבה מהנאשם. ואולם, החיזוק העולה מעדותו ומשתלב עם אמרתו של מאיר הוא עצם נוכחותו של אדם נוסף שהשתתף בארוע מעבר למאיר עצמו.

53. גם בתמונות שתיעדו את רגע ההתלקחות של שתי המכוניות (מ/1, מ/3- סומן גם כ-מ/27), נצפות עובר לפיצוץ באותו איזור שתי דמויות.

54. כעולה מדו"ח פעולה שנערך על ידי רס"ב מיכאל פיורר (מ/7), המתלונן עצמו בזירת האירוע היה נסער, אמר כי רוצה להגיש תלונה במשטרה וטען כי הנאשם אמר לו כי מי שנכנס לעולם הפשע לא יצא ממנו ואיים עליו כי הוא לא

יצא ממנו. לדבריו הנאשם הוא שביצע את המעשה.

מדובר בדיווח על דברים ספונטאניים שנמסרים בזירת האירוע, בלא הזדמנות מספקת לרקום עלילה, דברים הנתמכים גם באמרותיו של מאיר עצמו למדובב לפיהם הנאשם איים על המתלונן כי אם יעשה כך וכך יתנקם בו (מ/15, עמ' 4, ש' 37-36). מאיר חזר על הדברים גם בעדותו במשטרה ואמר כי אחיו סיפר לו כי אמר למתלונן שהוא ישרוף לו את הרכב (ר' מ/16, ש' 20-32).

יש לכך תמיכה בעימות שנערך בין הנאשם לבין המתלונן ממנו עולה כי היתה ביניהם מחלוקת עסקית, מחלוקת עליה סיפר מאיר גם למדובב כעולה מהודעתו של האחרון ואשר היתה גם לגירסת הנאשם לפחות אחת הסיבות לניתוק היחסים עם חברו הטוב, המתלונן.

55. גירסתו של המתלונן ולפיה איים עליו הנאשם מספר שבועות קודם לכן ברחוב כף החיים כי ירצח אותו וכי ישרוף לו את האוטו, וילמד אותו מה זה פרוטקשן, נתמכת בעדותו של הנאשם עצמו המאשר כי נפגש עם המתלונן באותו רחוב, נכנס לרכבו והאחרון מסר לו כסף שהוא חייב לו. גם בהודעתו של המדובב שהוכנס לתא ביחד עם הנאשם קיימת תמיכה לכך (ר' מ/21, ש' 15-21).

יצוין כי הנאשם בהודעתו השניה גם מאשר כי בעת שהיה במאסר בעקבות התגרה עם נהג האוטובוס סוכם בינו ובין המתלונן כי האחרון יפקיד לו לקנטינה 3 הפקדות מאחר והוא זה שגרר אותו לבלגן. בניגוד לאופי "הקנס" העולה מהודעה זו ככל הנוגע להפקדות, בעדותו בבית המשפט צייר זאת הנאשם כהסדר הדדי עליו סוכם מראש וכניסיון לחסוך מהאם את ההליכה לבנק ובמידת הצורך יפקיד המתלונן סכום נוסף ככל שיעלה בידו.

56. הנאשם עצמו הכחיש כאמור כל קשר להצתה או לאיומים. עם זאת, גירסתו מעוררת קשיים ניכרים שיש בהם כדי לתמוך בראיות התביעה.

ראשית, הנאשם הכחיש הן את הודעת האס אמ אס, הן את השיחה שבוצעה והן את זו שנתקבלה בפלאפון שלו. זאת, על אף קיומם של מחקרי תקשורת בעניין זה ועל אף התמיכה לכך בעדויות נוספות. על פי עדותו הוא הראה לשוטר בלילה שנעצר שאין כלום ורק יומיים מאוחר יותר למד על כך ממחקרי תקשורת שהובאו לו.

גירסא זו מעוררת קושי רב שהרי אין מחלוקת כי על פי נתונים אובייקטיביים המסרון נשלח ושיחות הטלפון בוצעו. מי איפוא מחק את השיחות ואת המסרון? מדובר בפלאפון של הנאשם שהיה בהחזקתו הבלעדית ואשר אין הסבר מניח את הדעת מי עוד ימחוק את הנתונים האמורים מלבדו. בפרט כאשר כעולה מעדותו של מאיר בפני המדובב רק אז קלט את האלמנט המפליל שבמשלוח המסרון.

שנית, עדותו כי מאיר אמר לו כי בכוונתו לתקן את האופנוע אותה לילה, משתנה במהלך העדות ככל הנוגע לשעה בה

נאמרו הדברים, באופן מובהק על מנת שתתאם את העדויות הנוספות (ר' עמ' 158-159 לפרוטוקול). היא אינה תואמת אף את עדותו של מאיר עצמו בעניין זה.

57. אשר לאחות יהודית שהעידה, צודק ב"כ המאשימה בטענתו כי אין בעדותה כדי לסייע לנאשם שכן על פי עדותה ראתה את הנאשם בבית בשעה 00.00 לערך ואילו האירוע נשוא כתב האישום התרחש בשעה 02.00.

העולה מכל האמור האמור כי קיימת בסיס ראייתי מעבר לכל ספק סביר למיוחס לנאשם על פי כתב האישום לארוע ההצתה וגם לאיומים.

אני מרשיעה איפוא את הנאשם בעבירה של הצתה לפי סעיפים 448(א) ו-29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04 מאי 2015, במעמד הצדדים